

Конѣтъ му миналъ по златото.
Стигналъ предъ двореца. Пор-
титѣ се разтворили. Срећнала
го царската дъщеря радостно
и рекла:

— Ти си моятъ избавитель
и господарь на моето царство.

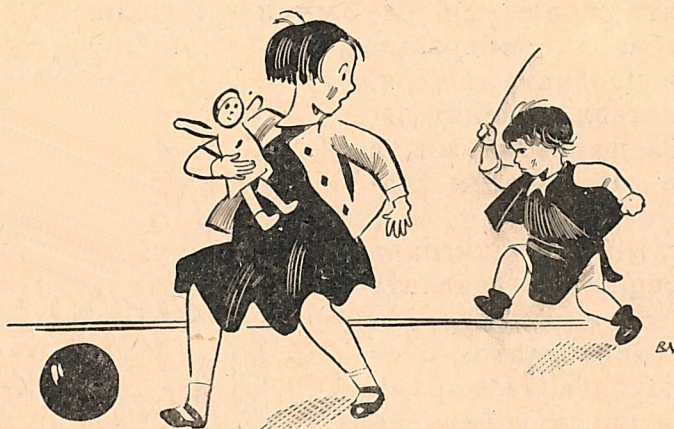
Сватбата била отпразднува-
на. Царската дъщеря събщи-
ла на мжжа си, че баща му го
простила и го вика да отиде
при него.

Той отишелъ при баща си
и му разказалъ, какъ братята
го измамили.

Стариятъ царь искалъ да ги
накаже, но тѣ вече били за-
бѣгнали задъ деветъ планини
и морета, и никога не се вър-
нали вече.

А малкиятъ братъ и чудна-
та хубавица живѣли дълги
години радостни и честити.

Ранъ-Босилекъ

БРАТЧЕ

Дѣдо Господь ми изпрати
братченце нощеска —
и затуй съмъ тѣй щастлива
и честита днеска.

Баба ме цѣлуна сладко
и ми кротко рече:

„Радвай се и пѣй, Лилянке,
какичка си вече.“

Радватъ се въвъ кжши всички —
баба, татко, мама,
но отъ мойта радостъ, зная,
нѣма по-голъма.

Кротко бебка ще люлъя
въ люлчицата малка,
пѣсенчица ще му пѣя —
пѣсень зальгалка.

Неусѣтно ще порастне
милото ми братче —
и въ игритѣ ще ми бжде
винаги другарче.

Нѣма да се сърдя нивга,
даже и да плаче,
че безъ братче, мили Боже,
сякашъ бѣхъ сираче.

Георги Костакевъ